

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXIX. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXIX. DIE MARTII.

P. PAVLVS
AZEVEDIUS.

Luſitanus
Eboræ. 29.
Mar. 1596.
ætat. 30.
Soc. 13.

Pia colloq.

Mors:

Ignatij Azebedij qui in fidei Chriſtiana odium cæſus eſt fratris filius fuit Paulus Ignatiana virtutis viua effigies. Hic Ioannem de Mello in Philoſophia per quadriennium audierat Magiſtrum diſcipulus. Iacebat is Eboræ ſepultus cum Paulus inter colloquendum de morte cum ſocijs Patribus, exortâ quæſtione quis è corona primus eſſet migraturus è vita; ſibi animum præſagire dixit fore, vt Eboræ moreretur, & in eodem cum Ioanne de Mello ſepulchro conderetur. Miſſus Eboram ad Philoſophiam explicandam, ibi breui morbo ac morte abſumptus illi quod animo præceperat ſepulchro illatus eſt.

MAG. GABRIEL
VAYLE SCHOLAST.

Hiſpanus
In Ripoll.
29. Mar. 1614
Soc. 4.

Mors.

B. V.

Inter excelsa virtutum documenta quæ in Gabriele lucebant, erat multa & religioſa erga inſignem DEIPARÆ cultum propenſio teneræ voluntatis, quæ illi ad virtutem incitatè quærendam dux erat, incitamentumque perpetuum. Fructum eius pietatis luculentum cepit ſub mortem quando illum Angelorum è gloria cœleſti aduentantium choro ſtipata Virgo Angelorum Regina in oppido Ripoll Gironâ Vrgellam euntem, ibique per iter ægrum, ac non ſine clara maioris virtutis fama morientem inuiſit, animamque illam breui migraturam ad

itineræ æternitatis beatæ ineunda opportuno ſolatio adiuuit.

P. BERNARDINVS
ZANORIUS.

Genuæ noſtros per annos 40 Confeſſarius domeſticus audiuit, magnum in domeſtica diſciplinæ diligentia exemplum vſque ad ætatem decrepitam, aded vt Patrum quidam per ipſos 20. annos cum illo verſatus, nullum ex ipſius ore verbum, non ſolum incompoſitum, ſed neotiolum quidem audierit. Si de mundi rebus tractaretur, inter colloquendum, obdormiſcebat; ſi ſermo ad cœleſtia ſpectaretur, euigilabat. Cæruleæ ſeu Turchinæ virgines; quas etiam Annunciatas cœleſtes vocant, ab ipſo Genuæ inductæ, leges ab ipſo conditas acceperunt, ab Archiepiſcopo & à Pontifice poſtmodum approbatas. Cum adhuc viueret, clam ſubmiſſo pictore depictus eſt, & de eius rebus aliqua à primoribus etiam poſtulata, ob inſigne ſanctitatis nomen. Aiunt obſeruatum eſſe, illos etiam qui eo confeſſario utebantur, ſingulari, ferè præ alijs virtute fuiſſe præſtantes.

Italus Ge-
nuæ. 29.
Mar. 1600.
ætat. 90.
Soc. 70.

Pia colloq.

P. PETRVS
VIDAL.

Exremum locum, & officium Equærebat, eoque modo de ſe loquebatur, vt inſinam de ſe opinionem faceret in animis audientium. Corpus dire caſtigabat, & flagella multo ſanguine inſuebat. Gaudebatque cum

Hiſpanus
Barcinonæ.
29. Mar.
1620.
ætat. 82.
Soc. 38.
Martij.

Y 3. etiam

etiam publicè se posset verberare, ac in triclinio aliquid vel facere vel audire, quod iuaret ad humilitatis thesauros augendos. Beatissimam Virginem desiderabat cordibus omnium altè imprimere. Seruum se illi mancipabat. Cubiculi sui portam, & parietes affixis varijs ad Beatam Virginem orationibus faciebat pietati huic suæ vectigales, & hortatores. Duabus horis ante cæteros lectulo se propiciebat, vt orare, ac operam animabus nauare posset liberaliter & expeditè.

P. A N D R E A S

L V T I V S.

Italus Firmi
19. Mar. 1621
æcat. 47.
Soc. 17.
S. P.

ET literis & virtuti sedulam semper operam dedit, singulari documento exempli Romæ, in Polonia, Firmi, vbique. Moriens videbatur sibi à præsentè Beatissima Virgine ad cælestis sponsi complexus inuitari. Mortuum Sanctum aiebat populus, eiusque pudicæ modestiæ, ac in audiendis confessionibus charitatis prædicandæ finem non inueniebat. Cadauer è templo rursus inferri debuit, adeò tota populi vis in vestes & capillos eius diripiendos incubuerat, vt arceri non posset.

P. I O A N N E S
D E V I L L A L O B O S.

T Am attentus erat ad leges instituti, vt disciplina columna diceretur, passim maioribus etiam virtutis nominibus, neque sinè reuerentia, nuncupatus. Confessarius testatus est illum primæ gratiæ candorem nullâ grauiore labe fœdasse. In apoplexia, & longa 24. annorum arthritide patientiæ fuit retinentissimus, sinè querela. Si quid quod delectaret afferretur, abstinebat, Christo illum libans. Notatum in eo est aliquando, illum ab infestis muscis, quæ istie sunt, in facie diu ad sanguinem vsque vexatum, illas nunquam aspellere voluisse. In vigilia SSS. Trinitatis noctu per iter in diuersorio cum somnum capere non posset, videbatur sibi ab aliquo queri. Rogauit, ecquis esset, & respondentis vocem audiuit: Ego sum Ioannes Sebastianus, qui vado ad cælum. Et collatis postea temporibus, patuit, eo tempore P. Ioannem Sebastianum, celebratæ probitatis virum, è vita migrasse. Tacebat libentius: & si quid loqueretur, faciebat id breuiter, & verbis inflammatis. Patuit aliquando illi multa & futura & absentia non fuisse ignota. Vini vsu omni sibi adeò interdixit, amore puritatis, vt id voto quoque firmarit.

Hispanus
In Perua
in Coll. Pa-
cis 19. Mar-
1654 æt. 79.

Patientia

Mort.

Lingua

Mortif.